

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

20. Stimuli ad fidem coniugalem seruandam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

inter quos amor mutuus; auxilium mutuum; verecunda castitas: nihil amarum: ardens & amabilis constantia.

XX.

Plutarch. in
Lycurgo.

Celius lib. 13.
cap. 7.
Sab. lib. 2.
En. 6.

Osee. 2.

Adeste igitur, o coniuges, & bonum hoc matrimonij dilete, seruare fidem, quam spopondistis. Non ea ita difficilis est, vt seruari non possit; non ita rara, vt non seruetur. Apud Spartanos adulterium fuit inauditum. Hinc hospiti sciscitati: *Quae esset pena, apud Spartatas, in adulteros constituta?* Respondit Geradas: *Adulter, hospes, non inuenitur apud nos.* Qu subiecto; *Quid si inuenitus fit?* Taurum, inquit, luit ingenui, qui capite trajecto Taygetum bibat ex Eurota. Obstupescente illa ac dicente: *Qui existat boſtantus?* ridens Geradas: *Qui, inquit, adulter existat Lacedamone?* Vxor Hieronis, vel, vt alij volunt, Gelonis regis Siciliæ, paullò prius à nobis laudata, si omnes feminas haberet patres, tamen patres, apud nos, viri non reperirentur. Pudor est igitur nostro seculo, à Spartanis superi, & pudor noster est honor Spartanorum. Chiorum feminæ tantæ erant castitatis, vt neque adulterium, neque illegitimum concubitum ibi accidisse vñquam proditum meminit. Quin & in Germanorum olim feminis, mira fuit pudicitia: nulla spectandi illecebra: nulla conniuorum ratio: rara in tam numeris gente adulteria: cuius coniuncta muliere, resectis capillis, nudata, eoram propinquis, maritus, denuo exactam, toto vico verberibus agbat. Profligata pudicitia nulla venia: non actas, non forma, nunquam connubium corruptis conciliare poterat. Nemo tamen vitia ridet; id enim corrumpere sacerulum, & corrumpi arbitrabantur. Sic rurum mulieres maritum accipere, ut unum corpus, & unam vitam. Nulla cogitatio ultra, nec longior cupiditas: tanquam matrimonium amarent, non maritum. Plus apud illos boni mores valuerunt quam alibi bona leges. Haec antiqua Germania fuit. Noua plane nunc est Germania, postquam ab antiquis moribus recessit: cui columba illa seducta non habens cor potest comparari. Nimis aliter viuere nostra actas coepit, postquam coepit alter velut immo aliam vitam, alias habitus est secutus, vt sacerulum in levitatem declinans, luxum & luxuriam ipso etiam externo anticatu prosteretur. Et sunt, pro dolor, feminæ, quæ exteras qualiteram mulieres imitatae, nec ipsas satis mammas tegunt; vt aperte;

pareat, eas velle oculos spectantium lactare. Apostolus vul-
etiam capita mulierum velari, nedium ubera. Ob quam cau-
sam mulier si comam nutriat, gloria est illi: quoniam capilli pro vela-
mine illi dati sunt. Mutata nunc sunt sacula, olim fuit turpe mu-
lieri tondere; nunc pulchrum censemur. Olim velari pulchrum
fuit, nunc non caput tantum nudant, sed etiam pectus, ut eo
inspecto curiosorum oculi corpus quoque reliquum possint li-
cetari. Ita nimurum vanaalia sunt Veneris mancipia, quae, si
desint alij venditores, se ipsa prostituunt gratis.

C A P V T XXXIII.

Secunda & tertia causa, ob quam diuina bonitas iustissime
adulteria fieri permittit; scilicet Fidei diuina & du-
plicis Temperantia defectus.

Mundus ab initio innocens fuit; neque scriuit prima-
etas de adulterijs quidquam. Et primos parentes, in
Paradiso, virgines mansisse aiunt; inde exules pri-
mum matrimonio vsos. Postea, cum tempore, ma-
litia creuit. *Videns enim Deus, quod multa malitia hominum esset
in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum, omnis tem-
pore, diluvium Mundo induxit, ut ablueret tantam fœditatem.*
Verè Venusinus vates:

Damnoſa quid non imminuit dies?

Ætas parentum peior auri, tulit

Nos nequiores, mox datus.

Progeniem vicioſorem.

R.
Gen. 4. 1.

Gen. 6. 5.

Horat. lib. 3.
Carm. od. 6.

Et aliis Poëta aureo saeculo aureos mores tribuens canit:

Credo pudicitiam, Saturno rege, moratam.

In terris, visamq; diu: cum frigida paruas

Preberet spelunca domos, ignemq; laremq;

Et pecus & dominos communis clauderet umbra.

Iuvenal. Sa-
tyra. 6.

Quemadmodum ergo vires hominis ad senium vergentis, ita
& virtutes Mundi senescentis deficiunt. *Filius hominis veniens,
putus, inueniet fidem in terra?* Tanta est socordia, tantus negle-
ctus rerum diuinarum, ut plurimi neque de Deo audiant, neque
legant,

Luc. 18. 8.